

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 23.

Ottende Session.

19de Møde.

Løvedagen den 10de Januar.

(Forts.)

**Ministeren for Kirke- og Under-
viisningsvæsenet:** Da saavel det ærede
Udvalgs Ordfører som dets Mindretal nu have
udtalt sig, kunde det maaskee være passende, at
jeg med et Par Ord yttrede mig med Hensyn
til de Forslag, der ere fremkomne saavel
fra Fleertallets som fra Mindretallets Side.
Jeg kan da kortelig bemærke, at jeg ikke skjø-
ner, at der er nogen Betænkelighed tilstede for
at gaae ind paa den Forandring, der er bragt
i Forslag af Fleertallet. Jeg har allerede havt
Leilighed til at udtale, hvad der jo ogsaa i
Motiverne til Udkastet er fremhævet, at der
ikke ved dette Lovforslag tilsigtes at frembringe
nogen Forandring i de Regler, der nu be-
tragtes som bestaaende og gjældende med Hen-
syn til den kirkelige Sjælesorg og navnlig den
kirkelige Disciplin. Naar desuagtet en Be-
mærkning herom var optagen i Udkastets § 1,
da skyldtes dette en Indstilling fra et af Landes-
moderne, hvortil Ministeriet troede der var An-
ledning til at tage et væsentligt Hensyn. Det
laa imidlertid i Formen af dette Tillæg, at
der derved ikke tilsigtedes nogen Forandring,
men kun en simpel Henvisning til det Be-
staaende, for at forebygge den urigtige For-
tolkning, der mulig kunde komme frem, at en
Forandring paa det ene Gebeet, nemlig det
borgerlige, med Hensyn til Daaben, skulde have
medført en Forandring paa det andet, det reent
kirkelige. Denne Misforstaaelse vil imidlertid
upaatvivlelig være fuldkommen hævet ved den

Forhandling, der har fundet Sted, og vil end
yderligere bortfalde ved den Forandring, der er
bragt i Forslag af Fleertallet med Hensyn til den
første Deel af Paragraphen, der altsaa anbefaler
sig ved dette Hensyn og maaskee ogsaa kan fjerne en
Utydelighed, der ellers kunde ligge i Redactionen
af det første Punktum af § 1. Forsaavidt den
ærede Ordfører har omtalt en Tvivl, der
havde frembudt sig for Udvalget med Hensyn
til Virkningen af Bestemmelsen i Frd. af 4de
Juni 1828, skal jeg bemærke, at dette Spørgs-
maal ogsaa har været under Ministeriets
Overveielse ved Affattelsen af Lovforslaget, at
imidlertid Ministeriet er kommet til den Er-
kjendelse, som ogsaa Udvalget deler, at en
nyere Bestemmelse i saa Henseende ikke kunde
ansees som fornøden. Der kan visstnok ikke
være nogen som helst Tvivl om efter Affattelsen
af Bestemmelsen i Udkastets § 2, at naar
Indførelse i Kirkebogen har fundet Sted, over-
eensstemmende med denne §, og en Udskrift
deraf i alle borgerlige Forhold skal træde
istedetfor Daabsattest, da Arveberettigelsen maa
være fuldstændig tilstede for Barnet, ligesaa
vist som Forholdet maa være det samme med
Hensyn til Udskriften af Kirkebogen, forsaavidt
den er foreffreven i Loven af 13 April 1851
for de Troesfamsfund, hvor ingen Daab finder
Sted. Der kunde maaskee opkastet Tvivl, om
ikke dog Virkningen heraf kunde fremtræde for
den forholdsvis meget korte Tid og det yderst
sjældne Tilfælde, at et saadant Barn skulde
døe efter Udløbet af de Terminer, der findes i
Frd. 30 Mai 1828, men inden Udløbet af den
nye Termin i dette Lovforslag, altsaa respec-
tive, restersom der var Tale om Fødsler i Som-
mer- eller Vintertiden, 8 Uger eller 9 Maaned-
er og 1. Aar. Det Tilfælde vil vel ikke